DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 17den Mey, 1817. [No. 20.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhorige eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten.

Naardien het aan ons door des kundige te kennen gegeven is dat de witte muren der huisen zeer nadeelig voor her gezicht zyn, uit hoofde der wederkaatzing der zonnestralen op het oogstelzel, waardoor eene onherstelbaare verzwakking aan hetzelve veroorzaakt wordt, zo is het, dat wy op de aan ons deswegens gedaane voordragt, tot het algemeene welzyn goedgevonden en raadzaam geoordeeld hebben te gelasten, gelyk gelast wordt bÿ deeze: dat de muren der huisen en andere gebouwen in de Willemstad, aan de Overzÿde der Haven, op Pietermaaÿ of buiten de Steene Padspoort en op Scharlo, voortaan niet meer met wit zullen mogen gepleisterd of gewasschen worden; staande het aan een ieder vrÿ om zodanige ander koleur daartoe te gebruiken als hÿ of zÿ zal verkiezen: zullende dus de genen die van en na de afkondiging dezer hunne huisen of gebouwen laten wit pleisteren of wasschen, niet alleen verbeuren eene boete van Vÿf en Twintig Pezos van Agtten ten behoeve van de Koloniale Kas, den Raad Fiscaal en den aanbrenger ieder voor een derde, maar bovendien nog verpligt zÿn dezelve een ander koleur te geven, hetwelk binnen den door het officie Fiscaal naar bevinding te bepalen tÿd zal moeten geschieden; en ingeval iemand daartoe onwillig of nalatig mogte zÿn, zal het officie Fiscaal zulks ten zÿne of haare kosten laten doen, welke kosten, op aanmaning niet betaald wordende, door den Weledele Gestrenge Heer Raad Fiscaal of deszelfs Adjunct bÿ parate executie zullen worden ingevorderd.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 22sten April 1817, het vierde jaar Zÿner Majesteits regering.

De Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(Was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad, Overzyde der Haven en op Pietermaaÿ den 28sten daaropvolgende.

(Was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

DE Vice Admiraal, Gouverneur Generaal en Raden van Policie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ nodig geoordeeld hebben het 2de Artikel van de Ordonnantie op het Recht van Patent den 20sten Julÿ 1816 gearresteerd ten opzigte den tÿd na welken de Boedel &c. &c. van iemand die in gebreken blÿft aan den voorgaande inhoud van gemelde artikel te voldoen, zoude executabel zÿn, te altereeren, en dienvolgens te decreteren zo als gedecreteerd wordt bÿ deeze, dat de executie ter invordering van het Patent recht, hetwelk op den behoorlÿken tÿd niet mogte zÿn voldaan, zo wel als van de Boete op dat verzuim staande, en bÿ het vorengemelde artikel bepaald, dadelÿk na de expiratie van den termÿn zal moeten plaats hebben, onverminderd den verderen inhoud van gezegde artikel, hetwelk in zo verre hetzelve hierbÿ niet gealtereerd is, in volle waarde blÿft.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 29sten April 1817, het vierde jaar Zÿner Majesteit's regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(was getekend) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

Gepubliceerd den 1sten Maÿ daaraanvolgende.

(was getekend) W. PRINCE, Secretaris.

INTERDICT.

Fiscaal's Kantoor 12den May 1817.

DAAR het ter kennisse van den Adjunct Fiscaal gekomen is, dat op gisteren aan de Overzyde, een Dolle Hond op straat gezien is; en terwyl het ontwyfelbaar is, dat door het verder loopen der Honden op de publieke Straat, in dit tegenswoordige heete Saisoen, het getal der Dolle Honden noodzakelyk vermeerderen zal; het geen dan ook van zeer nadelige gevolge voor het algemeen kan zyn: Zo is het dat den Adjunct Fiscaal, met voorkennis van zyn Excellentie den Vice Admiraal Commandeur van de Militaire Willems Orde, Gouverneur Generaal &c. &c. &c. allen ende een iegelyk by dezen interdiceert, hunne honden binnen den tyd van vierentwintig uren na de afkondiging dezes, op de publieke straat te laten lopen; zullende anderzints dezelven niet alleen doodgeslagen worden, maar ook de Eigenaars voor de ongelukken door hun veroorzaakt verantwoordelyk gesteld zyn; zullende dit Interdict provisioneel voor den tyd van Ses Weken in vigeur blyven.

(W. G.) H. R. HAYUNGA. Adjunct Fiscaal.

TE KOOP.

Curaçao, den 7den May 1817.

OP het eiland Bonaire een party Zout, Ezels en Merries aan het Gouvernement dezes Eilands tobehorende; die daarin gading hebben, addresseren zig by den Heer Raad Contrarolleur Generaal der Financien om de prys te vernemen.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie den Vice Admiraal, Gouverneur Generaal.

W. PRINCE, Secretaris.

Curaçao den 1sten Mey, 1817.

EEN ieder zy gewaarschouwd geen credit te verlenen aan de equipagie van het schip Nederlandsch Kroon Prins, zullende zulks niet valideren by J. G. KLATT.

Fiscaals's Kantoor, 16den May, 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 10, en
De Ronde Broden 11 oncen,

Op poene als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

Curaçao den 3den May 1817.

DE ondergeteekende maakt by deeze aan een ieder en byzonder aan zyne vrienden bekend, dat zyne tot nu gedaane affairs, heeden zullen ophouden, en door hem voortaan onder de Firma van J C SCHOLTZ & Co. zal worden voortgezet; vertrouwende dat de begunsting die hy by zyne voorige firma genoten heeft, ook nu in zyne nieuwe betrekking zal blyven voortduuren.

Hy verzoekt tevens alle de geenen die aan de voorige firma mogten verschuldigd zyn, hunne schuld, zonder eenig tydverwyl binnen den tyd van vier weeken by den Makelaar David Lopez Penha te komen voldoen; alzo deeze zaken in vereffening moeten gebragt worden.

J. C. SCHOLTZ.

TE KOOP OF TE HUUR,

Curaçao den 3den May 1817.

EEN schoon welgebouwd Huis, in volkomen goede orde, hebben een der fraaiste uitzichten in de stad, gelegen in de Breede Straat N° 96.

Als mede een fraai welgebouwd Huis, met drie groote Regenbakken en een aantal welbebouwde afdakken, een schoone Koraal met aantal vrugtbomen, gelegen naast beoosten het Gouvernement's Penn. Als mede een stuk land, rond bemuurd, met goede weiland voor hoorn vee &c.—nog mede—eenige Huis, Tuin, Ambachts en andere Slaven, allen welken biernevens het zy te koop of te huur aangeboden worden, op de meest voordeelige voorwaarden. Voor verdere inlichting vervoege men zich by PIETER VANSTEENBERGH Makelaar en Commissie Koopman in N° 36 Breede Straat.

Curaçao den 30sten April, 1817.

EEN ieder wordt gewaardschuwd geene Slaven van den Heer Cornelis Raven, zonder een schriftelyk Permit van de ondergeteekenden te emplojeeren, zullen de genen die daartegen strydig handelen, door de weg van regten vervolgd worden.

TH. VAERST.
J. J. GAATMAN.

ADVERTISSEMENT.

Curaçao, den 25sten April, 1815.

DE ondergetekenden, met elkanderen een societeit van negotie, op de firma van DE MEZA & DELVALLE aangegaan zynde, nemen de vryheid hunne vrienden en het publiek daarvan kennis te geven, als mede, dat gemelde firma op primo May aanstaande zal aanvang nemen.

De eerst ondergetekende neemt mede de vryheid aan zyne vrienden in het byzonder, en aan het publiek zyne zuivere dankbetuigingen aantebieden, voor de aanmoediging welke zy hem in het vak van publieke verkopingen gegeven hebben, welk gelyk alle andere takken van negotie van gemelde dato af, op zyne gemelde nieuwe firma, dewelke hy aller vriendelykst in hunne achting aanbeveeld, zal aangehouden en vervolgd worden.

A. DE MEZA.
A. S. DELVALLE.

PUBLICATIE.

Praesident en Raaden van Civile en Criminele Justitie over Curaçao en onderhorige eilanden.

Gezien en geexamineert hebbende.

1. De ordonnantie op de manier van procederen in dato 19den January 1784 geemaneert artikel 64.

2. Voorts het reglement op het beleid van de regeering het justitie weezen, den handel en scheepvaart voor deze colonie op den 14den September 1815 gearresteert sub N° 58 en speciaal de daarin vervatte 52ste en 53ste artikel.

3. De by artikel 65 van gemelde reglement toegekende judicature, aan het collegie van commercie en zee-zaaken.

4. De publicatie van zyn excellentie de Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raaden van Politie van dato 25sten April 1816 nopens het gebruik der seguls op documenten en sententien, voorzegd collegie specteerende.

5. De gearresteerde manier van procederen voor dat collegie dato 27 Juny 1816 gearresteert speciaal de eerste vyftien artikelen en de 21ste daaraanvolgende.

Waarmede in vergelyking gebragt zynde, de teneur.

1. Van gemeld 64 artikel der manier van procedeeren des jaars 1784.

2. De daarby geallegueerde 108 en 112 artikels van de instructie van den Hove en Provinciaale Raade van Holland.

3. De styl en practyk in de procedures *Ex Lege diffamari* geusiteert by *Gail, Vromans, Meruba van der Linden* en ander rechts auteuren te vinden.

En waaruit duidelyk komt te blyken.

Dat de *actio ex Lege diffamari*, tendeerende tot het instituceren of vervolgen eener geventeerde actie, van een derde tegens den impetrant *op poene van verstek en eeuwig stilzwygen* alleen by *mandament*, en alzo privatively by den hove verkreegen word, gelyk dan ook dezelve altoos, alhier van den Raad van justitie is geimpetreert, blykens gezegd artikel 64, en zelf het verleenen daarvan stryden zoude, met de Ordonnantie voor het Collegie van Commercie en zee-zaken van dato 27 Juny 1816.

Voorts gelet, dat in alle quaestie van jurisdictie tusschen eenig hof, en eene mindere regtbank, het hoog gerichts hof in s'Gravenhage, voor zo ver haar ressort betreft, alleen de beslissing heeft volgens instructie artikel 64.

Hebben Praesident en Raaden besloten ZICH TE VERKLAREN, gelyk dezelve verklaaren by deze, voor als noch in alle procedures *Ex Lege Diffamari* geinstitueert wordende, tendeerende tot het obtineeren van *perpetuum silentium*, by uitsluiting ALS COMPETENTE RECHTERS.

Zullende deze in het byzyn van alle practizyns voor dezen hove postuleerende, ter audientie van den Raad, en verder ter gewone plaatse worden afgekondigt, tot een ieders narigt, en met injunctie aan opgemelde practizyns, om hun stiptelyk naar den inhoude te reguleeren op poene van arbitraire correctie, na bevind van zaaken.

Gedaan en gearresteert in den Raade op den 13den Mey 1817; het 4de jaar Zyner Majesteit's regering.

(was getekend) J. J. ELSEVIER, President.

Ter ordonnantie van dezelve.

(was getekend) Jb. THIELEN, Secs. Ad intm.

Accordeert met deszelfs origineel.

(was getekend) Jb. THIELEN, Secs. ad intm

Aldus gepubliceerd ter audientie van den Raad voornoemd den 13den in het Fort Amsterdam en in Willemstad op Curaçao den 14den Mey 1817.

Jb. THIELEN, Secs. ad intm.

Publieke Inschryving.

Curaçao, 16den Mey, 1817.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan den meestbiedende verkopen:

Ongeveer Agt a Tien Duizend Guldens Hollandsch Courant in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd op en betaalbaar by het departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Tractementen en Soldyen.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Donderdag 2den Juny 1817, 's middags ten 12 uuren, aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve, ter zelve plaatse gegeven worden op den 3den Juny 1817.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien,

NUBOER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—MAY.

12. golet N. S del Carmen, Malabe, Po. Cab.
lanche St. Fernando, Ocanes, Coro
golet Laat ons Leven, Games, Sp. kust
—— Comeet, Ricardo, Aricola
bark Goede Hoop. Eltino, Sp. kust
13. lanche St. Fernando, Peres, ditto
14. golet Fortuin, Jansen, ditto
16. bark Vrouw Helena, Pretes, ditto

UITGEKLAARD—MAY.

10. golet Twee Frienden, Simon, St. Eustatius
—— Twee Suster, Ratoa, Martinique
—— Maria, Bartolotes, ditto
12. lanche Croool, Arents, Aruba
14. bark La Fortuna, Hansen, Porto Cabello
golet N. S del Carmen, Malabe, ditto
lanche St. Fernando, Ocanes, Coro
bark Celestina, Cortico, Sp. kust
Leonora, Danies, ditto

Zyner Majesteit's brigantyn Daphne gecommandeert door den Weledele Gestrenge Heer Fr. Coertzen is Donderdag l.l. van hier naar Puerto Cabello en La Guayra vertrokken.

De vaartuigen zedert onze laatste alhier binnen gekomen, hoegenaamd geen nieuws hebbende aangebragt, zo vinden wy ons in de noodzakelykheid dit blad met extracten uit de Engelsche papieren getrokken, dewelken wy vertrouwen niet zonder belang bevonden zullen worden optevullen.

De Keizer van Rusland, (zegt een Londonsche Gazette) heeft aan de Princes van Oranje, een geschenk aan klederen voor de jonge Prins gezonden, alle van goederen in Rusland gefabriceerd, dezelven zyn tot gebruik van de jonge Prins van een tot tien jaren ouderdom genommerd.

Extracten uit Londonsche Papieren.

Wy gelooven dat wy onze lezers oprechtelyk kunnen geluk wenschen met het begin der groote verandering door het afschaffen in onze algemeene uitgaven.

In het Lager Huis, gisteren nacht, ontvouwde lord Castlereagh, toen hy beweegdé dat een Committee in de nationaale uitgaven onderzoeken moest, eene reeks van schikkingen, welke onmiddelyk in het werk zullen gesteld worden, en welke door de verzoenende geest, in welke zy gemaakt zyn, eene groote bron temporaire troosten, ten minsten in het midden onzer tegenswoordige elende, moeten schynen. In het eerste opzicht, is de armee van 90,000 tot 81,000 verminderd; ten tweden verwerpt de Prins Regent een vyfde van de civiele lyst; en eindelyk moeten de officieren van de kroon zoodanige gedeelten van hunne tractementen opgeven, als de vermindering onder de twee laatste hoofden, £ 900,000 zal maken. Indien wy niet naauwkeurig de groote der zom bepalen kunnen, mogen wy met voldoening aan de getrouwe geneigdheid, dusdanig bewezen, door die aan het hoofd der regeering zyn, om op het altaar van het algemeen welzyn, een algemeen offer met de menschen te maken.

Ministers zyn in de verwagting van orders van de koningin, op het onderwerp van een toeleg op haare majesteits inkomsten, welke byna zes jaren geleden met £ 10,000 jaarlyks vermeerderd is, doordien de spyzen toen zeer hooge prys hadden, ter gelyker tyd is ook £ 6000 by het jaarlyksch inkomen van ieder der koninglyke hertogen gevoegd, en 3000 £ by die van elk der Princessen.

De schatting der armee diensten zyn juist gedrukt geworden, in hun vinden wy dat het getal der gemeene soldaaten, (die in India en Frankryk zyn, uitgezondert) voor het tegenswoordig jaar, voor Groot Bretanje, Jerland en de kolonies 80,538 is: met byvoeging der officieren en onder officieren 92,282.

Eene beyvering is door de Persische Regering gedaan geworden, tot het veroorloven van de Britsche Regering om in de Persische armee zoodanige Britsche officieren, welke thans op halve betaling zyn, als wenschen mogten behendiglyk in dat land besteed te worden, te nemen. Het is de wil der Persische regering, vernemen wy, de hedendaagsche krygskunde in elke tak hunner krygsche in tellingen te voeren; en de waarschynlykheid van een aanval der Russen word gemeld de oorzaak te zyn, dat hunne aandacht tegenswoordig onafwendelyker op het onderwerp geroepen is. De Britsche inwoonders van Persien hebben gelukkiglyk geslaagd, in het dringen op de Persische regeering tot het niet in dienst nemen van groote aantallen van Bonapartes gebannen officieren, die reeds hun weg naar het oosten gevonden hadden. Geene beslissing in als nog bekend gemaakt door het Britsche gouvernement op de dovenstaande beyvering: ter zelfder tyd zyn wy onderricht dat het gevolgd geworden is, door een memoriaal aan het departement, van oorlog van veele Britsche officieren die willig schynen te zyn, deeze dienst aantenemen.

De geneeskundigen hebben verklaart de Hertogin van Berri, in de vyfde maand haaren bevrugtheid te zyn.

De Dey van Algiers word gezegd, aantehouden met het vertonen der gunstigste geneigheden omtrent Franschen, en word verondersteld dagelyks nieuwe voordeelen in de handel van Frankryk te gunnen.

Extract uit een brief van Buenos Ayres gedagteekend November 2, 1816:—"Generaal San Martin die de armee aan de voet van de Cordilleras gebied, zal stelliglyk Chili deeze zomer pogen re veroveren; hy zal zyn marsch den 1sten January beginnen, en zal den 8sten op de grenzen van Chili zyn. De Portugeezen welke de landstreken van Monte Video aangevallen zyn, hebben meerder tegenstand ontmoet, dan zy wel gedroomd hadden. General Artigas, de chef der Monte Videanen, (welke een onderscheiden staat van die van Buenos Ayres is), bevindende dat de Portugeesen oorlog verklaart hadden, en vyandlykheden begonnen, door het nemen van fort Santa Theresa, vergaderde zyne troepen, dewelken allen ruiters zyn, en trad de Portugeesche provintie van Rio Grande aan het hoofd van 14,000 man binnen; voerd aldus de oorlogs zetel in hunne eigene landstreken. Hy

heeft eene proclamatie afgekondigd, waarin hÿ aan de slaven hunne vrÿdom gund, en verklaart de wezentlÿke landpark van Monte Video te zÿn Rio Grande en de Rivier Plaat. De Portugeesen zÿn in een oorlog getreeden, waarven zÿ als nog weinig de gevolgen inzien; de uitslag kan zoo zÿn, dat het door gantsch Brazilien de vlam van oproer kan spreiden. Eene zamenzwering is thans weder alhier ontdekt geworden, en het doet mÿ leed te zeggen dat een Engelsch koopman den Heer D. in hechtenis, met een wagt soldaten in zÿn huis is: hÿ is beschuldigd getracht te hebben een Spaansche monnik, die als verspieder der Spaansche zamenzweerders alhier naar het Brazilliesch hof ging, in het ontvlugten behulpzaam te zÿn, misschien wist den heer D. niet het oogmerk der reis van de oude monnik, want ik geloof het onmoogelÿk te zÿn, dat hÿ zich bemoeien zoude, in de oneenigheden van Oud Spanjen en haare geweezene kolonies."

De volgende brief gedateerd Madrid Januarÿ 16, van een Spaansche edelman kan de gevoelens van koning Ferdinand's ministers ten opzichte van aanzien, uitslag en tegenwoordigen staat van insurectie in Zuid Amerika aan toonen.—"Drie regementen infanterie geheel geequipeerd met eenige weinige compagnien artillerie hebben order ontvangen om dadelÿk te Cadix intescheepen naar Havannah en eenige andere onzer bezittingen in Amerika.

Het betrekking tot de groote expeditie tegen Mexico, deze kan niet zeilen voor de maand von Maart. Volgens koopmans brieven uit de hoofdstad van Mexico ontvangen, en gedateerd Julÿ, schÿnt het zeker, dat de insurrectie ver van gebluscht te zÿn, dagelÿks meer ontrustende voortgangen maakt.—Het getal der koninglÿke troepen is niet genoegzaam om de stoutheid der independenten te beteugelen, die nu geleid worden door een groot aantal officieren van verschillende natien, gewoon aan krÿgsbedrÿven. Het gouvernement hier voed groote ongerustheid betrekkelÿk den uitslag dezer worsteling."

De ongeoorloofde handel in slaven van Afrika naar Cuba, gaat met onvermoeide werkzaamheid voort. Volgens berigten des Zoturdags in het Lloyds coffÿhuis ontvangen zÿn niet minder dan 1880 negers ingevoerd in Havannah, tusschen den 7den en 31sten December.

Een brief uit Brussel, gedateerd 1sten Februarÿ, zegt,—"Brieven uit Kamerÿk berigten, dat het algemeen gezegd wordt, dat de regtervleugel van de armee in de aanstaande maand Maart verminderd zal worden. Men zegt dat dehertog van Wellington zelf de bewaring der rust in Frankrÿk zoo zeker oordeelt, dat de vermindering van de geallieerde armee in Frankrÿk aan geen het minste gevaar onderhevig is, en dat deze vermindering in de tegenwoordige ongelukkige omstandigheden niet missen kan een voordeelig uitwerksel te hebben op het volks gevoelen ten voordeele van de koninglÿke familie. Deze berigten hebben reeds eene gelukkige uitwerking op de inwoners van de noordelÿke Fransche departementen gehad. Ladingen koorn gaan voort afgezonden te worden langs de maas en de moezel voor de Russische en Pruisische troepen in Frankrÿk."

Extract uit een brief van Antwerpen gedateerd 1sten Februarÿ—"In het jaar 1816 zÿn 4402 vaartuigen onze haven binnen gekomen, waarvan 910 groote koopvaardÿ schepen waren; 242 daarvan waren Engelschen, 28 Amerikanen, 23 Franschen, 60 Hanoversche, 36 behoorende tot de Nederlanden. Het groot getal kleine vaartuigen van binnen (3192) werd veroorzaakt door de uitvoer van grooten voorraad van koorn naar Frankrÿk. Van alle oorden heeft Spanje het grootste deel van onze voortbrengselen en manufactoren genomen, te weten ten bedrage van 14 of 15 millioenen franken.

Algiers, 17 Dech.—De vestingwerken en batterÿen welke geleden hadden, zÿn hersteld, 20 kanoneer boten en een oorlogs brik zÿn wel bemand, en zullen waarschÿnelÿk zeilen, en 12 of 15 dagen ten einde hunne gewone kruistocten te beginnen, bevorens gaven zÿ den naam van slaven aan hunne gevangenen, nu noemen zÿ ze krÿggevangenen, doch deze verwisseling heeft ongelukkig de ellendige toestand der rampzalige wezens niet verbeterd—de Dey is een werkzaam en ondernemend man, hÿ is ook zeer dapper. De vreemde Consul die het meest in gunst staan, zÿn die Denemarken en Zweden, wÿ leven in een diepe staat van onkunde over het gene in Europa voorvalt, en wÿ ontvangen alleen van tÿd tot tÿd Dagbladen uit Frankrÿk.

Het is niet waar dat het eiland Lampedusa is afgestaan aan de Amerikanen, tegen het welke het Napelsche gouvernement zich zeer ernstig verzet heeft, de eerste hebben inderdaad niets bÿ hunne Zending naar Napels gewonnen.

Paris, 15 Feb.—De koning zeide tegen de gedeputeerde van de kamers gisteren, wanneer zÿ hun het allres voor de verwÿdering der geallieerde troepen overgaven. "Deze dag is de gelukkigste van mÿn leven, het schÿnt mÿ de morgenstond van Frankrÿks geluk."

His Majesty's brig Daphné, captain F. Coertzen, sailed on Thursday for Puerto Cabello and La Guayra.

The arrivals since our last, furnishing no news whatever, we have been under the necessity of filling our present number with a selection of extracts principally from English papers, which we trust will not be found devoid of interest.

The Emperor of Russia (says a London paper) has sent the Princess of Orange a present of articles of dress for the young Prince, all manufactured in Russia; they are numbered from one to ten years of age.

The Paris papers contain a most interesting article, which we have given at length, on the subject of the late negociations between the American minister at Naples and the Neapolitan government.

Paris, Feb. 4.—The mission of Mr. Pinckney to Naples has given rise to a great number of false intelligences. We think proper, therefore, to extract from the Austrian Observer some information, which appears authentic, on the negociation of the American minister:

"In the month of August last, Mr Pinckney, the envoy extraordinary from the United States, after several conferences, remitted to the Neapolitan government a note, in which he demanded, as a matter of course, that the subjects of the United States should be indemnified by the king of Naples, at the expence of his nation, for the losses which the Americans had sustained by the confiscation of their ships and merchandize, under the government of Joachim Murat.

"The Neapolitan government, after taking time to make a categorical answer, transmitted a note, in which it refused the indemnity demanded. Among other motives to justify the refusal, it was observed, "No public writer has ever asserted, that the injustice of the actions of an Usurper should be imputed to the people under his sway, or their legitimate sovereign. It would certainly be a most discouraging theory to give to the power of an enemy the fruits, not only of violence, but of right." If the United States had reserved to themselves the right of complaint against Murat, that circumstance could not have given them any right against the legitimate sovereign, whom victory had brought back to his States. The United States would have frequently made their claims against Murat, but they knew well that he would have paid no regard to them. For a stronger reason, the legitimate king of Naples is not to be called to an account, for he was always at war against the Usurper, and never lost his rights; nor by victory became responsible for the actions of his enemy. As to the nation, the Neapolitan government maintained that it ought not to be held responsible for the arbitrary acts of him who governed it. If it ever had the choice, it would have declared for the United States, as the only neutral power to whom it could sell its accumulated merchandize, which the odious continental system prevented it from selling to others. Far from being obliged to indemnify any person, it has rather the right to claim indemnities.

"Besides, it appears by a report of Mr. Agar, the finance minister to Murat, that the order to confiscate the American ships and cargoes emanated originally from Bonaparte, who signed it himself, with his own hand, on the margin of the report, in which Mr. Agar had advised precisely a contrary line of conduct. The produce of these confiscations was not put into the State Treasury, as the registers prove, but into the private pocket of Murat, and by his express desire, in order to keep up the Asiatic splendour of his court. But what is stranger still, that part of these sums was, by virtue of a decree of Murat, employed in the Calabrian expedition against the legitimate sovereign, and from whom they now demand reimbursement! Besides, who is there in Europe, or out of Europe, who is ignorant that all the political operations of Bonaparte's dependants were immediately dictated by him, and that Murat was merely the executor of the will of his master? From all these facts, the present government of Naples concludes, that the legitimate sovereign is out of the question, and that the nation has derived no advantage from these confiscations, the produce of which was entirely absorbed by the fantastical luxuries of Murat."

Mr. Pinckney had also addressed, in the name of the American commodore, Chauncey, a second demand to the Neapolitan government. He requested permission to establish a depot of provisions at Syracuse, or Messina, for the supply of the American squadron, during the war against the Barbary powers; and to be exempt from the duties paid by the other flags. The Neapolitan government answered 'That this request could not be acceded to, for a similar privilege had never been granted to any other power, and that his Sicilian majesty, who was at peace with the Barbarians, did not wish, by a concession of this kind, to expose himself to a rupture. If, however, the American commodore desired to purchase provisions in Sicily, on paying the duties paid by other States, and provided he was not to establish permanent magazines for the government of the United States, then the Neapolitan government would grant him this permission.'

M. Pinckney replied, that he had sent to his government the answer of the Neapolitan minister, and that he had no doubt the latter would subscribe to the motives and intentions expressed by the government of Naples, and the negociation ended there.

It results from the above statement that not only did the English government keep entirely aloof from these negociations, and that there has been no cession of the island of Lampedosa, but also that the American government had not even the presumption to request such a cession.—*Journal des Debats.*

"*Brussels, Feb. 15.*—The letters from the French frontier say, that the Civil and Military Authorities have been officially informed, that as soon as the season permits, 30,000 men of the Army of Occupation will leave France. Of the British troops, 6,000 go away, and the other 24,000 are to be taken from the Bavarian, Wurtemberg, Saxon, and Danish troops, so that the Russian, Prussian, and Austrian contingents remain entire. This news has caused a general satisfaction, which is increased by the fall in the prices of corn in the markets of Arras, Lille, and other towns.—*Haerlem Courant, Feb. 15.*"

EXTRACTS FROM LONDON PAPERS.

We apprehend we may fairly congratulate our readers on the commencement of the grand æra of retrenchment in our public expenditure. In the House of Commons last night, Lord Castlereagh, when moving for a Committee to enquire into the national expenditure, unfolded a series of arrangements which are immediately to be carried into effect; and which, from the conciliatory spirit in which they have been made, must prove a great source of temporary consolation, at least, amid our present distresses. In the first place, the army is reduced from 90,000 to 81,000; secondly, the Prince Regent throws up one fifth of the civil list; and finally, the great officers of the crown are to give up such portions of their salaries as will make the retrenchment, under these two latter heads, amount to 900,000*l*. If we cannot point with exactness to the magnitude of the sum, we may with satisfaction to the sincere disposition thus evinced on the part of those at the head of the government to make a common sacrifice with the people on the altar of the public good.

Ministers are in expectation of directions from the Queen, upon the subject of an allotment from her majesty's income, which received an increase of 10,000*l*. a year, about six years since, on account of the then high prices of provisions, at which time 6000*l*. was added to the annual income of each of the royal dukes, and 3000*l*. to that of each of the princesses.

The estimates of the army services have just been printed. By these we find, that the number of rank and file (India and France excepted) for the present year, for Great Britain, Ireland, and the colonies, is 80,538: including officers and non-commissioned, the number amounts to 92,282.

An application has been made by the government of Persia for the permission of the British government, to take into the Persian army, such British officers on half-pay as may wish to be actively employed in that country. It is the wish of the Persian government, we understand, to introduce the modern tactics into every branch of their military establishments; and the probability of an attack on the part of Russia is mentioned as the cause of their attention being more immediately called to the subject at present. The British residents in Persia have happily succeeded in prevailing on the Persian government, to decline for the present taking into pay, numerous groupes of Bonaparte's exiled officers, who had already found their way to the East. No decision has been given by the British government as yet, on the subject of the above application: in the mean time we are informed that it has been followed up by a memorial to the war-department, from several British officers who are willing to undertake the service.

The Physicians have declared the duchess of Berri to be in the fifth month of her pregnancy. The Dey of Algiers is said to continue the display of the most favourable dispositions towards Frenchmen; and is represented as daily granting new advantages to the trade of France.

Extract of a letter from Buenos Ayres, dated November 2, 1816:—"Gen. San Martin, who commands the army at the foot of the Cordilleras, will positively attempt the conquest of Chili this summer; he will commence his march on the 1st of January, and will be on the frontiers of Chili on the 8th. The Portuguese who have invaded the territory of Monte Video have met with more opposition than they dreamt of.—Gen. Artigas, the chief of the Monte Videans (which is a separate State from Buenos Ayres) finding the Portuguese had declared war, and commenced hostilities by taking Fort Santa Teresa, assembled his troops, all cavalry, has entered the Portuguese province of Rio Grande at the head of 14.000 men, and thus transfers the seat of war into their own territories. He has published a proclamation, giving liberty to the slaves, and declaring the natural boundary of the territory of Monte Video to be Rio Grande and the River Plate. The Portuguese have engaged in a war of which they at present but little foresee the consequences; the result may be to spread the flame of revolution throughout the Brazils. A conspiracy has been just discovered here, and I am sorry to say an English merchant, Mr. D, is in custody, and a guard of soldiers in his house: he is accused of endeavouring to assist a Spanish friar to escape, who was going Emissary to the Brazil Court from the Spanish faction here. Perhaps Mr. D. might not know the object of the old friar's voyage, or I should think it impossible he should be guilty of intermeddling in the disputes of old Spain and her late colonies."

The following letter, dated Madrid, Jan. 16, from a Spanish gentleman, will evince the sentiments of king Ferdinand's ministers respecting the aspect and issue of the present insurrections in South America:—"Three regiments of infantry completely equipped, with a few companies of artillery, have received orders to embark immediately at Cadiz for Havannah, and some other of our possessions in America. With regard to the grand expedition destined against Mexico it cannot sail before the month of March. According to commercial letters received from the capital of Mexico, and dated in June, it appears certain that the insurrection, far from being allayed, daily makes more alarming progress. The number of royal troops is not sufficient to suppress the audacity of the independents, now headed by a great number of officers of various nations, accustomed to warlike operations. The government here entertain great apprehensions with regard to the issue of the present struggle."

The nefarious traffic in slaves from Africa to Cuba continues with unabated activity. According to advices received on Saturday at Lloyd's, no fewer than 1880 negroes were imported into the Havannah between the 7th and 31st of December.

A letter from Brussels, dated February 1, says—"Letters from Cambray state, that it is generally reported there, that the eight wing of the Army of Occupation is to be diminished in the month of March next. It is said that the Duke of Wellington himself considers the maintenance of tranquillity in France as so secure, that the diminution of the Army of the Allies in France will not be attended with any danger, and that this diminution, under the present circumstances of distress, cannot fail of having a very favourable effect on the People's minds to the advantage of the Royal government. These reports have already produced a happy effect on the inhabitants of the Northern French Departments. Cargoes of corn continue to be conveyed by the Maese and the Moselle for the Russian and Prussian troops in France."

Extract of a letter from Antwerp, dated February 1: "In the year 1816, 4402 vessels entered our port; of these 910 were large merchantmen, 242 of them English, 28 American, 23 French, 60 Hanoverian, &c. 361 belonged to the Netherlands. The great number of small vessels from the interior (3492) was caused by the conveyance of large quantities of corn to France. Of all the countries of the world Spain has taken the greatest quantities of our productions and manufactures, namely, to the amount of 14 or 15 millions of francs."

Algiers, Dec 17.—The fortifications and batteries which suffered are repaired; 20 gunboats and a brig are well equipped, and will once more sail in 12 or 15 days to recommence their usual cruizes. Formerly they gave the name of slaves to their prisoners: now they call them prisoners of war; but this change, unhappily, has not ameliorated the sad position of these unfortunate beings. The Dey is an active and enterprizing man: he is also very brave. The foreign consuls who are most in favour here are those of Denmark and Sweden. We live in a profound state of ignorance of what passes in Europe; and we only receive from time to time some Journals from France.

It is not true that the Island of Lampedosa has been ceded to the Americans, towards whom the government of Naples has behaved with great spirit. The former have, in fact, gained nothing by their mission to Naples.

Paris, Feb. 5.—Letters from Martinique inform us, that several inhabitants of the West India Islands which belong to France, and who happened to have property in that part of St. Domingo which is under the command of Petion, conceive hopes of being recalled by that Chieftain, who is much more tractable than his rival, Christophe. We are assured that some of those colonists who proceeded to Port au Prince, have had no reason to repent their visit. The people who are under Petion's controul keep up commercial relations with various nations.

Paris, Feb. 13.—The king said to the deputations of the chambers yesterday, when they presented to him the Addresses on the removal of the allied troops—"This day is the happiest of my life: it shews me the Aurora of the happiness of France."

FROM AN AMERICAN PAPER.

Extraordinary occurrence.—Extract of a letter from Mr. Richard Skinner, of Boston, a passenger on board the French brig Brunette, bound from Baltimore to New-Orleans, dated "Campeachy, Bay of Mexico, December 25, 1816.

"You will have no doubt been uneasy on my account, not hearing of our arrival at N. Orleans. You may, perhaps, have given us up for lost;—we escaped being so, very narrowly. On the 25th Nov. we struck on a reef of coral rocks, about 6 leagues from Mantanzas, at 8 o'clock at night; immediately all was fright and confusion, and all subordination at an end, the sailors refusing to obey the orders of their officers, and immediately attempted to get out the boats——the jolly boat they stove in getting her over the side, the long-boat they succeeded in getting out without injury, and then set to work making up their bundles, of clothes, and put them into the boat; they also put into the boat, a small cask of water, and a bag of bread, and then insisted on leaving the brig immediately; the captain and myself represented to them the danger of quitting the vessel at the beginning of the night, in a small boat, with 23 souls, and as we supposed 10 or 12 miles from the shore, with a dangerous reef of rocks between us and the shore: no intreaties of ours however would prevail upon them to abandon the rash project, and they gave us to understand that if we would not go, they would go, and they would leave us to our fate in the brig. Thus situated, with no other boat, we were obliged to comply, and with all the passengers, including the wife of the French consul, with three small children, the eldest under four years of age, went into the boat. After quitting the brig, we rowed about one hour and a half along the reef, and the mate who kept sounding every moment, announced from 3 1-2 to 4 fathoms of water; on which I observed to the captain and sailors, that we were evidently on the rocks; that if the boat struck, we must all perish, and the only chance to save our lives, was to stand off from the reef until day-light; one of the sailors immediately proposed that we should return to the brig and wait for day, which I seconded, making every observation to convince them of the danger of approaching the reef in the night, or remaining at sea in so small a boat, with so many souls on board. They agreed at last to return to the brig—and having a compass in the boat, we steered back north, having steered nearly south from the time we left her. After rowing about two hours, we discovered the brig about two miles distant, which convinced us she had drifted off the rocks, and having all sail set, she was going from us; this discouraged all for a moment—but on my observing that we neared her fast, they set too with redoubled force, and after two hours more hard rowing we got on board, and to our great joy on sounding the pumps, found she did not make more water than ordinary; we immediately trimmed all sail, and stood off till day-light, and the next day passed the Havanna, continuing our course for N. Orleans—it was about one chance to a hundred our regaining the brig; some part of the jolly boat which was stove, got entangled in the rudder, and the steering sail had got into the water, both of which served to keep her broad side to the wind—had she got before the wind, having all said set, we should never have caught her. When we arrived within about sixty miles of the Balize, we had a violent gale of wind from the north and lay too two days, but the vessel suffered so much, the leak increasing, and the sheathing going from her bottom, the captain thought proper to bear away for the Havana, to repair damages; but in running over from the Tortugas, we fell to leeward of Bayn Henda, and it blowing fresh from the N. E. we were obliged to tack ship and stand to sea; in three days beating off and on the dangerous reef of Coloredas, we lost sixty miles to leeward, and seeing no prospect of beating up to the Havana, and being in danger of going on the Coloredas in case the wind veered to the northward, we consulted which was best to be done in our melancholy situation. To have steered to N. Orleans was risking all, for in case we should encounter another gale at the mouth of the river, we had not sufficient provisions and water to have reached the Havana; thus situated, with two small casks of water, and a small quantity of provisions, we bore away for this place, and arrived the 16th inst. having been on very short allowance of provisions and one glass of water per meal. We have nearly discharged the cargo, which done we shall have the brig out and repair damages; after which reload, get provisions and water, and proceed to New Orleans. Our expences here will be heavy, and will not fall short of 2000 dollars.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.